

dels ronds-de-cuir? — 2 ¿Seria aquest el St. Pere de Bula, que he citat de 1145 a 1)?

Bulassell, V. *Bolassell*, s. v. *Boldòs*

BULBENA

Suplementem l'article del *DECat* ix, 391b18 ss i ii, 334 a 40 ss. *Boulbène* «désigne dans le SO. de la France des terres argilosiliceuses», en Littré (*Suppl.* v, 48, amb cites de Guyenne, Tarn i Llgd. *Boulbène* te. Fenouillet (cantó *Alagne*), sengles *Les Boulbènes* te. Fanjaus i La Courtète [ad *Bolbenes* a. 1307] (Sarthès, *Di. To. Aude*). Gc. *boubéo* (Lamothe, *Gers*; 15 i Palay). *La Boubée* NL molt corrent a l'E. de la línia Euze-Mielan («lieu de la *Baubée*» a. 1648) (Polge, *Mél. Phil. Gersoise* 1962, pp. 3, 49, 54; i 1964, p. 11).

Bulbre, V. *Burbre* *Bulc*, V. *Burg* *Buleixis*, V. 20 *Beixalis* *Bulella*, *Bulès*, *Buletó*, V. *Bula*

Les BULERIES

Partida del te. de Gata (xxiii, 91.9). NP ar. (A) *bu-l-Ariah* (GGAlg), pròpiament 'el dels vents', de *ariáh* pl. de *rih* «ventus» (RMA 623.4): darrere la síl·laba tancada (*ar-*) ja és d'esperar que reuli l'accent en vulgar a la *a*, i potser s'adaptà al duplicat sufixal romànic 30 *-aria/eria*.

Bulfrics, V. *Golferics* *Bulgar*, *Bulgarà*, *Bulgarella*, V. *Broca*

BŪLI, Vall de ~

Terme La Fatarella (xiii, 7.5). Potser *Valbuli* < àr. *mablūlin* 'els humits o mullats' (*mablūl*, -in (PAlc, 313 40 b5) «mojado un poco»; «madefacere» RMA, 465: *nubull*, *ballal*); *bulūla* «moiteur, mouillure» Boqtor (Dozy, *Suppl.* i, 107). NP *Bilāl* a Aràbia (Hess 13). Però també hi ha *Buli* a Rialb i a Gavarra, com a nom d'una pda. extensa amb diverses fonts (xviii, 30 ss., 45 67 ss.), on és difícil que hi hagi un arabisme: si no és propagat per raons tècniques o per la contaminació de FONTS EBULLIENS 'deu, bullidor d'aigua'.

BULL-

Reuneixo ací una sèrie de noms que deriven, en una forma o altra, i amb certitud més o menys completa, del ll. BULLIRE 'bullir, estar en ebullició, brollar'; aplicat sobretot a aigües que emergeixen amb força.

Bullidor apareix com a nom d'una font o d'un paratge caracteritzat per un tal bullidor. *El Bullidó* font te. St. Jul. de Cerdanyola (xxxiii, 111.22). «In Fonte 60

Bullidura» afrontació de Navès en doc. solsonès de 1044 (BCEC 1909, 302). *El Bullidor*, nom avui d'un poblat de cases escampades a Urgell, agr. de Barbens: 1164: «--- in Barbenz super *Bullidor*» (MiretS, 5 *TemplH* 103); 1196: «ca. Ivarç e homines meos de *Bollidor*» (id. ib.) 311); 1359: «castell de *Bollidor*» (CoDoACA xii, 47); c. 1600 el batlle de *Bollidor* és citat darrere el d'Ivars, i abans dels de Linyola, Fuliola i Barbens (AORBB iv, 231).

Bullent seria una antiga alqueria de la zona transsu-crònica: el 1261 Rodrigo de Saldelfaro compra l'alqueria de *Bullent* a l'alcait de Montesa (MtzFdo, *DocVal ACA* i, 325). Pot, fins a cert punt, identificar-se amb *El Bullentó* te. Pego (xxxiii, 108.14) i amb *Els Bulls* (Penyot dels) te. Benimelli (xxxiv, 115.18) allí prop, si bé son bastant lluny a l'E. de Montesa. Tots ells deuen venir del nom de fonts, ullals o corrents que brollen.

Amb el darrer van NLL del Nord: *Font del Bull*, te. Biert (xliv, 123). En formacions diferents però paral·leles i probablement tot amb el mateix sentit bàsic: Roc d'En *Bulla*, senya dels pescadors del Barcarès (xxv). *Bulló* te. Argolell (xxxvii, 178.13). *Bullols* lloc antic, a la vall d'Hostoles, doc. a. 1150 (Hinojosa, *Reg. Señ. Cat.*, p. 78).

La Bullosa, nom de la gran superfície estanyada a l'alta Cerdanya, prop de Montlluís, per on s'escampen les aigües del curs naixent de la Tet. Hi havia un seguit d'aiguamolls i basses, que s'estenien des del peu del *Puig Peric*, on neix el riu, fins més al S. de la latitud del *Carlit*; avui ha quedat convertit en un estany gran però d'escassa fondària; el 1931 notava jo que en el país deien *la Bullosa* en sing., però els mapes i guies francesos posaven *Les Bouillouses* en plural; el 1960 anoto *læz bulózes* a la Llaguna, i «bairar a la *bulúze*» a Formiguera (Capcir, xxvi, 22.12, 34.13).

No hi ha pròpiament continuïtat, perquè és uns 10 k. més al SO., amb un indret entre Ur i Angostrina: un prat de la pda. d'Ençaneres, que en diuen *la bulóze* perquè hi havia molt d'aiguamoll i hi han hagut de fer fosses de drenatge («clavegueres») (1960, xxiii, 63.20). Ponsich (*Top.* 140 troba «locus vocatus *la Bolosa*» a. 1298, i «pasturas de Boneshores *Bolosa*» 1299: com que l'atribueix a Angostrina (i també ho indica el nom d'aquestes pastures) es deu referir a aquest i no al de la Tet.

Altres formacions emparentades. En el te. d'Abella de Vilallonga (V. de Camprodon) nom d'un puig, vacil·lant entre *Puig del Bullici* o de *Bullici* o d'en *Bullici*, que Mn. Julià Pascual em comunica 1970, documentant aquesta última forma en escrit de 1855. No obstant deu ser de B- o del B- l'originària, i es deu tractar d'un brollador anomenat *ebullitio* en llatí, forma cultista. En última instància tindrà també un origen semblant un NP que registro a Noves de Segre, adés com *Lo Bullicó* (xxxvii, 196.3) adés *Bullic* (188. 13, 193.14, 196.3).

En fi és també de *bullir* el compost *Bullfarines* que Lladonosa assenyala a Gavàs [?] de Montsuar [te.